

Николай Лилиев

Трептят простори,
осветени...

Трептят простори, осветени
от първи есенни лъчи.
Ден е,
но не пред моите очи.

През замъглените завеси
напусто вирам се навън.
Где си
на миналото златен сън?

1911

КРАЙ

© 1911 Николай Лилиев

Източник: Словото

Набиране: Инна Атанасова, Галина Игнатова или Рейни

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/7710>]